

Відгук на дисертацію «Сучасний стан та основні тенденції розвитку адвентизму в Україні»

В своїй дисертації Іван Чернушка перший розділ посвячує опису методологічних засадах сучасного релігієзнавчого вивчення адвентизму. Цей розділ говорить про особисті філософські задатки кандидата філософських наук. Доволі цікаво було читати про порівняння модерного та постмодерного християнства. Іван відніс сучасний стан адвентизму до якості пізньомодерного християнства, що і аргументується далі у його роботі.

В наступному розділі дослідник приводить чималу статистику зросту молитовних будинків та числа адвентистів за часи вже Незалежної України. І в цьому ж розділі Іван показує значний успіх у соціорелігійному служінні окремих інституцій Церкви Адвентистів сьомого дня в Україні, таких як: ADRA (Адвентиське агенство допомоги і розвитку), медіа служіння (Телеканал «Надія» та радіо «Голос надії»), освітніх закладів Церкви (Український Адвентиський центр вищої освіти, школи, дитсадки, біблійні інститути) та ін.. В кандидатській роботі не тільки перераховані інституції Церкви адвентистів сьомого дня (далі ЦАСД), але й описана їхня діяльність, перспективи розвитку та виклики з якими вони зустрічаються. Ця інформація цінна в плані сприйняття суспільством нашої Церкви як соціально-активної та інтегрованої у суспільний розвиток.

У третьому розділі Іван описує перспективи розвитку українського адвентизму та детально описує діяльність кожного із відділів в середині ЦАСД і перспективи їхнього розвитку. Також описано і ряд певних викликів, які є або можуть виникнути у перспективному розвитку ЦАСД в Україні. Гендерне питання набуває розмаху в контексті позиції жінки в церковному

служінні. Іван проаналізував ситуацію суспільного сприйняття жінки як священнослужителя. Він відзначає, що в Українському «православному» сприйнятті світу, якщо ми приймемо постанову про висвячення жінок на пасторське служіння, ми як мінімум перейдемо в стан «маргінальної» Церкви, до чого ми ніколи не прагнули.

Дисертант констатував, що три види діяльності-місіонерська, місіійно-соціальна і спрямована на саморозвиток особистості та спільнот – становлять єдиний комплекс, а відповідна активність у її функціональних проявах належить до ядра церковної ідентичності АСД. Адвентистська церква бере активну участь у становленні партнерських відносин церкви і держави, церкви і суспільства, але при цьому адвентисти принципово відстоюють автономію церкви від зовнішніх впливів. Відстоюючи ідеали біблійного пацифізму, Церква розгорнула активне капеланське служіння, що передбачає роботу в реабілітаційних центрах, виправних колоніях, медичних центрах, комплексну допомогу постраждалим у зоні АТО.

Активна полеміка, що сьогодні відбувається між територіальними відділами церкви щодо рукопокладення жінок на пасторське служіння, може відчутно вплинути на догматичні основи ЦАСД, які у випадку позитивного вирішення цього питання зазнають кардинальних змін.

Єдність місіонерського й соціального служіння, відкритість до потреб суспільства і держави є прикладом позитивних трансформацій адвентистської церкви у релігійній сфері України. Це підтверджує її належність до європейського культурно-цивілізаційного простору.

Наукова цінність цієї праці полягає в тому, що в ній показано наскільки соціальна активність ЦАСД є ефективною та актуальною у модерному суспільстві. Мотиваційним ключем до написання роботи саме з цієї теми було спостереження того, що вперше значний масив внутрішнього дискурсу Церкви АСД став предметом аналізу для практичного релігієзнавства.

Ця дисертація є особливо цінна для тих хто не є прибічниками Церкви Адвентистів сьомого дня, так як воно особливо представляє Церкву в позитивному соціально релігійному світлі та змальовує її як зацікавлену в соціальному розвитку кожної особистості зокрема, так і українського суспільства в цілому. Тому можу сказати, що основної мети своєї дисертації «сформувати об'єктивну філософсько-релігієзнавчу оцінку діяльності ЦАСД в українському суспільстві» дослідник Іван Чернушка досягнув.

Ростислав Пузанков, бакалаврант теології

Іван Чернушка народився 5 лютого 1957 р. в селі Магала, Новоселецького району, Чернівецької області. У 1964 р. пішов у перший клас Острицької восьмилітньої школи. Далі продовжив навчання в 1972 р. в середній школі села Магала, яку успішно закінчив у 1975 р. У цьому ж році призваний на службу в Радянській армії, яку успішно пройшов і був демобілізований в 1977 р. Наступні 10 років працював бригадиром оздоблювальної ремонтно-будівельної бригади управління № 2 міста Чернівці. У 1987 р. покликаний на пасторське служіння в Адвентистську церкву. Звершував служіння районного пастора Новоселецького району. У 1989 р. вступив до Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича на юридичний факультет. Працював юридичним консультантом Буковинського регіону Церкви. У 1994 р. на з'їзді Буковинського регіону обраний директором відділу освіти конференції, а також директором християнської школи, яку закрили через два роки на вимогу влади. 1995 р. Іван Чернушка заснував Буковинський біблійний інститут (ББІ), після чого отримав посаду директора. 1999 р вступив на філософсько-теологічний факультет Чернівецького національного університету, який закінчив у 2004 р. та отримав ступінь магістра філософії. З 2002 по 2006 рр. духовну роботу довелося залишити, оскільки його обрали сільським головою в селі Магала. З 2011 р. Іван Гаврилович почав роботу над кандидатською дисертацією на тему «Сучасний стан та основні

тенденції розвитку адвентизму в Україні», яку успішно захистив у 2016 р. У 2017 р. на постійній основі обраний секретарем ради церков та релігійних організацій Чернівецької обласної державної адміністрації.